

4. Висновок щодо відповідності проекту нормативно правового акта вимогам антикорупційного законодавства, до реєстр. №9037 від 03 вересня 2018 р.
5. Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2680-19#n6> від 07.02.2019 №2680
6. Конституція України: станом на 1 березня 2019 року: відповідає офіційному тексту. Суми: Право 2019. 48 – 51 с.
7. Кравченко В.В. Конституційне право України: навчальний посібник / В.В. Кравченко. – К.: Атіка, 2008. – 367 ст.
8. Матеріали справи № 1-361/ до висновку КСУ 3-в/2018 URL: <http://www.ccu.gov.ua/docs/2441>, від 22.11. 2018 р.
9. Окрема думка судді Гультає М.М. щодо висновку КСУ 3-в/2018 URL: <http://www.ccu.gov.ua/docs/2441>, від 22.11. 2018 р.
10. Пояснювальна записка до проект Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави та набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору)»
11. Проект Закону про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави та набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в організації Північноатлантичного договору). 11.09. 2018 р.
12. Скрипнюк О. Поняття важливості функціонування конституції / О. Скрипнюк // Право України – 2006. №2. – с. 21- 23.

Козова Юлія,

студентка V курсу, група 101 ННІ №3 НАВС

АДМІНІСТРАТИВНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ

В Україні вже тривалий час реалізується широкомасштабна адміністративна реформа, в ході якої проводиться реформування виконавчої влади в напрямку посилення її ефективності і дієздатності, йде розмежування владних повноважень і відповідальності між органами виконавчої влади. Вона має бути близькою до потреб і запитів людей, а головним пріоритетом її діяльності визначено служіння народові, національним інтересам. Важливою складовою такої реформи і одночасно необхідним інструментом досягнення визначених цілей є побудова ефективної системи органів державного управління (апарату державного управління), передусім органів виконавчої влади, упорядкування їх видів, оптимізація завдань та повноважень, відмова від надмірних та дублюючих функцій, запровадження новітніх методів та технологій.

Метою адміністративної реформи є поетапне створення такої системи державного управління, що забезпечить становлення України як високо розвинутої, правової, цивілізованої європейської держави з високим рівнем

життя, соціальної стабільності, культури та демократії, дозволить їй стати впливовим чинником у світі та Європі. Конституція України виділила виконавчу владу як самостійну гілку влади, встановила основи правового статусу Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади[1]

Відповідно до Указу Президента «Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні» адміністративна реформа є складовою державної, економічної, соціальної реформи, які відбуваються в країні. Вона передбачає докорінні зміни в організації практичного виконання завдань держави і суспільства.

До основних завдань адміністративно-правової реформи в Україні належать: формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління; формування сучасної системи місцевого самоврядування; запровадження нової ідеології функціонування виконавчої влади і місцевого самоврядування; надання державних та громадських послуг; організація на нових засадах державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінських кадрів; запровадження нового більш досконалого адміністративно-територіального устрою.

У своїй реалізації адміністративна реформа поділена на п'ять основних напрямів:

- 1) створення нової нормативно-правової бази, що регламентує здійснення адміністративним апаратом державних функцій та сприятиме переходу до правових методів і форм здійснення державного управління в Україні;
- 2) створення нових інститутів, організаційних структур та інструментів ефективного здійснення державного управління;
- 3) забезпечення нової дієвої системи, державного управління висококваліфікованими кадрами;
- 4) створення нових фінансово-економічних засад функціонування державного управління;
- 5) наукове та інформаційне забезпечення системи державного управління, створення механізмів наукового та інформаційного моніторингу її реалізації.[2]

Основою реформування Кабінету Міністрів України – вищого органу в системі виконавчої влади, має бути законодавче визначення таких основоположних напрямів його діяльності, як :

- вироблення стратегічного курсу виконавчої влади щодо здійснення внутрішньої та зовнішньої політики держави, спрямований на розвиток громадянського суспільства;
- ефективне управління державними фінансами та державним майном і контроль за їх виконанням.

Отже, адміністративна реформа має сприяти та забезпечувати суверенітет та незалежність України, права а свободи людини і громадянина, а також відстоювати національні інтереси. Так, саме права індивіда мають стати не похідними чи другорядними завдання здійснюваної реформи, а її найголовнішою метою, покликаною принципово змінити історичну парадигму стосунків між державою та особою.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 року Відомості Верховної Ради України від 23.07.1996 № 30, ст.45.
2. Янчук О. Трансформація системи виконавчої влади в контексті адміністративної реформи в Україні. Право України . 2014.№2 С. 31-33

Косяк Наталія

аспірантка кафедри конституційного права та прав людини НАВС

ДО ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ АКТИВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Здійснювана в Україні судово-правова реформа свідчить про бажання нашої держави створити дієву судову систему України, формування європейської моделі конституційної юрисдикції. Зокрема, зміни внесені Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02.06.2016 року [1]направлені на закріплення особливого статусу Конституційного Суду України як єдиного органу конституційної юрисдикції в нашій державі.

Прийнята нова редакція Закону України «Про Конституційний Суд України» [2] підкреслила значення діяльності Конституційного Суду України, як єдиного органу судового контролю, закріпила європейські стандарти його діяльності. Так, згідно ст. 150 Конституції України [3] та ст. 7 Закону України «Про Конституційний Суд України» **[Ошибка! Закладка не определена.]** Конституційний Суд України уповноважений: вирішувати питання про відповідність Конституції України законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради Автономної Республіки Крим; здійснювати офіційне тлумачення Конституції України; надає висновки про відповідність Основному закону держави міжнародних договорів України та питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою та ін. Новелою нового Закону України «Про Конституційний Суд України» **[Ошибка! Закладка не определена.]** є надання Конституційному Суду України повноважень з вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

Вищенаведене вказує на те, що у новому Законі України «Про Конституційний Суд України» визначається особливий статус Конституційного Суду України, закріплено його автономність від системи судів, що здійснюють правосуддя та запроваджується конституційна скарга, як підстава конституційного провадження.

Позитивним моментом нової редакції Закону України «Про Конституційний Суд України» **[Ошибка! Закладка не определена.]** є закріплення у переліку основних принципів діяльності Конституційного суду